

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. június 10. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2020. február 28. napján kihirdetett 4.B.917/2015/191. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottakra vonatkozó részét

megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű vádlott börtönbüntetését 2 *(kettő)* évre *enyhíti*, az I. rendű vádlott közügyektől *eltiltásra ítéletét mellőzi*. Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott *börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti*. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

Terhelt2 II. rendű vádlott börtönbüntetését 2 *(kettő)* évre *enyhíti*, a II. rendű vádlott közügyektől *eltiltásra ítéletét mellőzi*. A II. rendű vádlottal szemben kiszabott *börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti*. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

Terhelt3 IV. rendű vádlott börtönbüntetését 2 *(kettő)* évre *enyhíti*, a IV. rendű vádlott közügyektől *eltiltásra ítéletét mellőzi*. A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott *börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti*. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

Terhelt4 V. rendű vádlott börtönbüntetését 1 *(egy)* év 8 *(nyolc)* hónapra *enyhíti*, az V. rendű vádlott közügyektől *eltiltásra ítéletét mellőzi*. Az V. rendű vádlottal szemben kiszabott *börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti*. A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

Terhelt5 VI. rendű vádlott börtönbüntetését *1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.*

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű és Terhelt4 V. rendű vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonekobzást mellőzi, Terhelt5 VI. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást 1.800.000.- (egymillió-nyolcszázezer) forintba leszállítja.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségéből Terhelt1 I. rendű vádlottat 23.000.- (huszonháromezer) forint önálló megfizetésére kötelezi, Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összegét 1.783.551.- (egymillió-hétszáznyolcvanháromezer-ötszázötvenegy) forintba leszállítja.

Az eljárás során Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt, a egyéb érdekelt4 Nemzeti Nyomozó Iroda bűnelkezelője által P-5/2013. tételszám alatt bevételezett és az hatóság számlájára 29.022-365/2012.Bü számra történő hivatkozással befizetett 2.430.000.- (kettőmillió-négyszázharmincezer) forint lefoglalását megszünteti és a II. rendű vádlottnak kiadni rendeli azzal, hogy a II. rendű vádlottnak kiadni rendelt pénzösszeget a vele szemben kiszabott pénzbüntetés és az általa viselendő bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottakra vonatkozó részét *helybenhagyja* azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott születésének helye város, Terhelt3 IV. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma szám.

Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 IV. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen 2-2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette és 2-2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy terhelt6 rendű és terhelt7 rendű vádlottak vonatkozásában a vagyonekobzás, valamint az egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegét illetően, illetve a terhelt6 rendű vádlottól lefoglalt pénzösszeg tekintetében egyszerűsített felülvizsgálati eljárást folytasson le.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt - halmazati büntetésül - 4 év börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra, 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra és 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a vele szemben kiszabott börtönbüntetésből legkorábban annak háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 1.000.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 2.089.285.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el. Beszámította a Terhelt1 I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban és házi őrizetben töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába oly módon, hogy négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy nap börtönnek.

[2] Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségét megállapította 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), mely bűncselekményeket a II. r. vádlott bűnsegédként követett el. Ezért Terhelt2 II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a vele szemben kiszabott börtönbüntetésből legkorábban annak háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett a II. r. vádlottal szemben kiszabott 1.000.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 2.089.285.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el és rendelkezett a II. r. vádlott által őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[3] Terhelt3 IV. r. vádlott bűnösségét megállapította 2 rb. folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés] és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), mely bűncselekményeket a IV. r. vádlott bűnsegédként követett el és ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év 2 hónap börtönre, 4 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy Terhelt3 IV. r. vádlott a vele szemben kiszabott börtönbüntetésből legkorábban annak háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Terhelt3 IV. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 750.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt3 IV. r. vádlottal szemben 2.089.285.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[4] Terhelt4 V. r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés], 2 rb. közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és 2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-

hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt – halmazati büntetésül – 2 év 2 hónap börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra, 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra és 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy Terhelt4 V. r. vádlott a vele szemben kiszabott börtönbüntetésből legkorábban annak fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Terhelt4 V. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 625.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt4 V. r. vádlottal szemben 2.089.285.-Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[5] Terhelt5 VI. r. vádlottat folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés], közokirat-hamisítás büntette [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §) miatt – halmazati büntetésül – 2 év – végrehajtásában 3 évre felfüggesztett – börtönre, 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott a vele szemben kiszabott börtönbüntetésből – a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban annak háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 500.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben 2.089.285.-Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[6] Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett részben azok iratok részeként történő kezeléséről, részben pedig azok terhelt6 r. vádlott, illetőleg a kft részére történő kiadásáról.

[7] Kötelezte Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottakat – a III. és VII. r. vádlottal együtt – 1.806.551.-Ft bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére és megállapította, hogy az eljárás során felmerült 39.382.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[8] Az elsőfokú bíróság ítélete terhelt6 r. vádlott, terhelt7 r. vádlott és terhelt8 IX. r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.

[9] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

- Terhelt1 I. r. vádlott elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan enyhítésért, mind a szabadságvesztés, mind a pénzbüntetés vonatkozásában, továbbá a pénzbüntetés, a vagyonekmozgás, a foglalkozástól eltiltás és a bűnügyi költség mellőzése érdekében,

- Terhelt1 I. r. vádlott védője a tényállás és Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségének téves megállapítása miatt, elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés és pénzbüntetés enyhítése, illetőleg a vagyonekmozgás, a foglalkozástól eltiltás és a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés mellőzése érdekében,

- Terhelt2 II. r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, a pénzbüntetés mellőzése illetőleg enyhítése, valamint a vagyonek kobzás és a bűnügyi költség viselésére kötelezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést,

- Terhelt2 II. r. vádlott védője a II. r. vádlott bűnösségének megállapítása miatt elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés, a pénzbüntetés enyhítése, illetve a vagyonek kobzás, valamint a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés mellőzése érdekében fellebbezett,

- Terhelt3 IV. r. vádlott elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabása, a pénzbüntetés mellőzése illetőleg enyhítése, valamint a vagyonek kobzás és a bűnügyi költség megfizetésére való kötelezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést,

- Terhelt3 IV. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet valamennyi rendelkezésével szemben a IV. r. vádlott felmentése érdekében jelentett be fellebbezést,

- Terhelt4 V. r. vádlott 2 rb. adócsalás büntette vonatkozásában felmentés érdekében, a pénzbüntetés és a vagyonek kobzás mellőzése iránt, összességében a szabadságvesztés enyhítése, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében fellebbezett abban az esetben is, ha a részbeni felmentés iránt bejelentett fellebbezése nem vezet eredményre,

- Terhelt4 V. r. vádlott védője elsődlegesen az V. r. vádlott 2 rb. adócsalás büntette vonatkozásában történő felmentése érdekében, ezen túlmenően enyhítésért, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése, a pénzbüntetés és a vagyonek kobzás mellőzése érdekében fellebbezett,

- Terhelt5 VI. r. vádlott és védője egyezően elsődlegesen felmentés és eltérő tényállás megállapítása érdekében, a kiszabott szabadságvesztés, a pénzbüntetés, a foglalkozástól eltiltás, a vagyonek kobzás és a bűnügyi költség megfizetésére történő kötelezés mellőzése érdekében, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést mind a kiszabott szabadságvesztés, mind a felfüggesztés próbaidejének tartamát illetően, valamint a pénzbüntetés enyhítése iránt.

[10] A fellebbviteli főügyészség átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének kiegészítését illetőleg helyesbítését Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményeit illetően, valamint a kft, az kft2, az kft3, a kft4. elnevezését és cégadatait illetően, indítványozta továbbá az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyesbítését a kft vonatkozásában megállapított adókülönbözet összegével kapcsolatosan.

[11] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bár helyesen állapította meg a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét, azonban Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények megnevezése során az elkövetői

alakzatra történő utalással összefüggésben nem a Kúria 61. számú BK véleményének 2/d) pontjában foglaltak szerint járt el. Indítványozta továbbá a fellebbviteli főügyészség a jogi indokolás kiegészítését az elkövetési értékeket meghatározó pontos jogszabályhelyekkel, a keretjogszabályokra történő utalásokkal és a számviteli törvény rendelkezéseivel. Észrevételezte továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte enyhítő körülményként a büntetlen előéletet valamennyi vádlott vonatkozásában, ugyanis az az ügyvezetői tisztség betöltésének feltételét képezte, ezért Terhelt1 I. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak esetében ez nem vehető figyelembe enyhítő körülményként, mivel ők a cselekmények elkövetésekor gazdasági társaságok vezető tisztségviselői voltak.

[12] Kifejtette továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság tévesen járt el, amikor Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottakkal szemben vagyonekobbzást alkalmazott, hiszen az elsőfokú bíróság által megállapított 14.625.000.-Ft-tal a kft gazdagodott, s mivel ezen jogi személy jelenleg is létezik, a vagyonekobbzás elrendelésének a jogi személlyel, és nem a vádlottakkal szemben van helye.

[13] Észrevételezte továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy a törvényszék ítéletének jogi indokolása kiegészítendő a bírói gyakorlatra történő utalással az adócsalás büntetnének elkövetői alakzatával kapcsolatosan. A fellebbviteli főügyészség összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy a kft vonatkozásában az ítéltábla rendeljen el 14.625.000.-Ft erejéig vagyonekobbzást, Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt5 VI. rendű vádlottak tekintetében a vagyonekobbzásra vonatkozó rendelkezést mellőzze, és az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben azzal, hogy a Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények megjelölése helyesen 2-2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulat, egy esetben (3) bekezdés, egy esetben (4) bekezdés], továbbá 2-2 rb. folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276. §).

[14] A Csongrád-Csanád Megyei Főügyészség 2020. december 14. napján tájékoztatta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészséget arról, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalakor nem tudott rendelkezni a Terhelt2 II. r. vádlottól és a Terhelt3 r. vádlottól lefoglalt pénzüsszegekről, tekintettel arra, hogy azok adminisztrációs hiba folytán a bűnjeljegyzékbe nem kerültek feltüntetésre. Erre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség Bf.425/2015/11. számú átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla a Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt készpénzt tartsa vissza a II. r. vádlottal szemben megállapított pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására.

[15] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az I. és II. r. vádlottak a tényállás I. pontjában meghatározott adóhiányt egymás között egyenlő arányban maradéktalanul megfizették. Ennek igazolására becsatolta a bank 2021. március 9. napján kelt igazolásait, amelyek szerint Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak személyenként 62.500.000.-Ft-ot, valamint a bank 2021. április 21. napján kelt igazolásait, amely szerint az I. és II. r. vádlott egyezően személyenként 63.762.500.-Ft-ot a hatóság2 letéti számlájára átutaltak. Ezzel kapcsolatban Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlott védője indítványozta, hogy az ítéltábla nyomatékos enyhítő körülményként értékelje a vagyoni hátrány teljes megtérítését. A védő hivatkozott továbbá arra, hogy további enyhítő

körülményként kell értékelni Terhelt1 I. r. vádlott esetében azt, hogy kardiológiai megbetegedésben szenved, amelyre vonatkozóan orvosi igazolásokat is csatolt, valamint azt, hogy az I. r. vádlott immár három kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, akárcsak Terhelt2 II. r. vádlott. A védő álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő, hogy a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő nemcsak elérte, de meg is haladta az elévülési időt, és a büntetőeljárás egy része alatt Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlott kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

[16] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak védője fellebbezésének indokolásában kifejtette továbbá, hogy téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, amely szerint az adóhiány mértéke súlyosító körülményként értékelendő, hiszen az az adott büntetési tételhez kapcsolódó vagyoni hátrány tartomány közepén található a tényállásban megállapított vagyoni hátrány az elkövetéskori büntetőtörvény rendelkezései szerint, és úgyszintén téves a költségvetést károsító cselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelése, hiszen 2010. évben 2.009, míg 2011. évben 1.554 ilyen bűncselekmény került elkövetésre, így a csökkenő tendencia állapítható meg. Álláspontja szerint mind a folytatatlagosság, mind a többszörös halmazat csak csekély súllyal vehető súlyosító körülményként figyelembe, így mindenképpen indokolt a Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítése, így azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság velük szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki. Fellebbezésének indokolásában Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlott védője kifejtette továbbá, hogy téves volt az elsőfokú bíróságnak a vagyonek Kobzással kapcsolatos rendelkezése, hiszen nem rendelhető el vagyonek Kobzás arra a vagyonra nézve, amivel a tényállás szerint gazdálkodó szervezet gazdagodott. Ezzel összefüggésben utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint egyébként sem állapítható meg, hogy az egyes vádlottak milyen összeggel gazdagodtak. Összességében tehát az elsőfokú ítélet megváltoztatására, Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban megállapított tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására és a vagyonek Kobzás mellőzésére tett indítványt.

[17] A fellebbviteli főügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak védője által előterjesztettekkel kapcsolatban Bf.425/2015/19. számon azt az észrevételt tette, hogy a teljes adóhiány megfizetése nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő, így az I. r. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés enyhítését nem ellenzi. Utalt továbbá arra, hogy a vagyoni hátrány megtérítésére figyelemmel a kft tekintetében nincs helye vagyonek Kobzásnak. Az adócsalás elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy annak alapja a Szegedi Törvényszék Büntető Kollégiumának 2/2017. (IX.21.) szám alatt kiadott állásfoglalása.

[18] Terhelt3 IV. r. vádlott nyilatkozatában – amelyet védője mint a fellebbezése indokolását küldött meg a másodfokú bíróságnak - előadta, hogy a terhére rótt bűncselekményt teljes egészében beismeri, azt megbánta. Hivatkozott arra is, hogy a büntetőeljárás súlyos pszichés megterhelést jelent számára, az okozott vagyoni hátrányt megtérítette, huzamosabb ideje ellenszolgáltatás nélkül a köz érdekében munkát végez. Összességében a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[19] A fellebbviteli főügyészség Bf.425/2015/23. számú átiratában Terhelt3 IV. r. vádlott vonatkozásában azt indítványozta, hogy az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelje a IV. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát és – kisebb súllyal – a 4.956.250.-forint adóhiány megfizetését.

[20] Terhelt5 VI. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül vont le következtetést Terhelt5 VI. r. vádlott bűnösségére, a bizonyítékok értékelése okszerűtlen, a bűnösség megállapítása bizonyítékokkal nem volt kellően alátámasztva. Álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékok alapján nem lehetett azt megállapítani, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott tudata átfogta volna az adócsalás tényállási elemeit, így esetében még az eshetőleges szándék sem állapítható meg. Kifejtette, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott csupán úgynevezett stróman volt, akinek a tettesekkel szándékegységben kellett volna eljárnia, azonban megállapítható, hogy nem került sor arra, hogy Terhelt5 VI. r. vádlottnak elmagyarázzák, hogy pontosan mi történik, így erre a VI. r. vádlottnak nem is volt rálátása. Álláspontja szerint a törvényszék csak távoli összefüggések alapján következtetett tényből tényre, ennek során logikai hibát is vétett, így a beszerzett bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt láncolatot, amely alapján Terhelt5 VI. r. vádlott bűnössége megállapítható lenne.

[21] Terhelt5 VI. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra is, hogy a VI. r. vádlott abban a hiszemben járt el, hogy az általa képviselt cég törvényes működést folytat, álláspontja szerint ezt terhelt3 r. vádlott vallomása is alátámasztotta.

[22] Sérelmezte továbbá Terhelt5 VI. r. vádlott védője, hogy az elsőfokú bíróság egyrészt tévesen alkalmazott a VI. r. vádlottal szemben vagyoneklobzást, másrészt annak összecszerűsége sem helyes az ítélet [45] bekezdésében tett megállapításhoz képest.

[23] Terhelt5 VI. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a vagyoneklobzással összefüggésben az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna azt is, hogy az adóhatóság a számlát kibocsátó társaságokkal, így az kft2-vel és az kft3-vel szemben is tett megállapítást. Véleménye szerint erre figyelemmel a ténylegesen okozott adóhiányt meghaladó összegre nézve született az adóhatóság részéről kötelező határozat áfa adónemben.

[24] Terhelt5 VI. r. vádlott védője hivatkozott továbbá arra, hogy a bűnösség megállapítása esetén is nyomatékos enyhítő körülmény a bűncselekmény elkövetése óta az elévülési időt meghaladó mértékű időmúlás, így erre, valamint a VI. r. vádlott bűnsegédi magatartására figyelemmel mind az alkalmazott szabadságvesztés büntetés ideje, mind a próbaidő, mind pedig a pénzbüntetés mértéke aránytalanul súlyos. A pénzbüntetéssel kapcsolatban Terhelt5 VI. r. vádlott védője sérelmezte azt is, hogy a pénzbüntetés napi tételszáma nem igazodik az elkövetők vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz, így az belső aránytalanságot mutat az egyes elkövetők esetében.

[25] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezésének írásban előterjesztett indokolását változatlan tartalommal fenntartotta, az elsőfokú ítélet megváltoztatására, Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban megállapított tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására és a vagyoneklobzás mellőzésére tett indítványt.

[26] Terhelt3 IV. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban előterjesztett fellebbezés indokolását fenntartotta. Kifejtette továbbá, hogy a Terhelt3 IV. r. vádlott által a hatóság4 letéti számlájára befizetett összeg megegyezik azzal, amelyet a IV. r. vádlott a cselekmény elkövetéséért kapott. Utalt továbbá arra is, hogy az a körülmény, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak az okozott vagyoni hátrányt megtérítették Terhelt3 IV. r. vádlott vonatkozásában is enyhítő körülményként értékelendő, hiszen az okozott vagyoni hátrány megtérült. Összeségében a Terhelt3 IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[27] Terhelt4 V. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint Terhelt4 V. r. vádlott csak úgynevezett strómanként járt el, terhelt3 r. vádlott utasításait követte, iratokat írt alá és különböző pénzüsszegeket vett fel. Terhelt4 ezen tevékenysége során elmulasztotta ugyan az adott helyzetben elvárható körülmények tekintetét, azonban a tudata nem terjedt ki arra, hogy magatartásával adócsalás büntettséghez nyújtott segítséget. Mivel az adócsalás büntetése szándékos bűncselekmény, azt Terhelt4 V. r. vádlott mindezekre figyelemmel nem követte el. Erre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság Terhelt4 V. r. vádlottat az ellene 2 rb. adócsalás büntetése miatt emelt vád alól mentse fel. A Terhelt4 V. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények tekintetében akként nyilatkozott, hogy az V. r. vádlott azokat beismerte és a tényállás is ezen beismerő vallomás alapján került megállapításra. Terhelt4 V. r. vádlott védője kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által az V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés még abban az esetben is eltúlzottan súlyos, amennyiben az ítéltábla álláspontja szerint nincs helye a 2 rb. adócsalás büntetése vonatkozásában a felmentésnek. Utalt ezzel összefüggésben arra is, hogy a Terhelt4 V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés a belső arányosságot is sérti, hiszen a cselekményben hasonló szerepet betöltő Terhelt5 VI. r. és terhelt7 r. vádlottakkal szemben a törvényszék végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki. Terhelt4 V. r. vádlott védője a vagyonelkobzás tekintetében a fellebbviteli főügyészség által kifejtettekkel mindenben egyetértett. Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatására, Terhelt4 V. r. vádlott 2 rb. adócsalás büntetése miatt emelt vád alóli felmentésére és a felmentésre vonatkozó indítvány alaptalansága esetén is a büntetés enyhítésére, az V. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására, valamint a pénzbüntetés és a vagyonelkobzás mellőzésére tett indítványt.

[28] Terhelt5 VI. r. vádlott védője fellebbezése írásban benyújtott indokolását változatlanul fenntartotta. Terhelt5 VI. r. vádlott védője erre vonatkozó igazolás csatolása nélkül hivatkozott arra is, hogy a VI. időközben a munkahelyét elvesztette. Utalt továbbá az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett időmúlásra és arra is, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott tekintetében is további enyhítő körülményként értékelendő a vagyoni hátrány megtérülése. Álláspontja szerint a Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés a belső arányosságot is sérti, illetve vele szemben méltánytalan a pénzbüntetés kiszabása, hiszen a VI. r. vádlott csupán dolgozni akart, semmilyen haszonszerzési célzat nem motiválta. Összességében elsődlegesen Terhelt5 VI. r. vádlott felmentését, másodlagosan a VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a próbaidő tartamának enyhítését, valamint a pénzbüntetés, a vagyonelkobzás és a foglalkozástól eltiltás mellőzését indítványozta.

[29] Terhelt1 I. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott a védője által kifejtettekhez. Előadta, hogy a cselekmény elkövetését megbánta. Hivatkozott arra, hogy büntetlen előéletű, a jelen büntetőeljárás során eltelt igen hosszú idő alatt is törvénytisztelő életmódot folytatott, ellene nem indult újabb büntetőeljárás. Álláspontja szerint a vagyoni hátrány megtérítésére, az igen hosszú időmúlásra és három kiskorú gyermekére is figyelemmel a vele szemben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. A törvényszék ítéletének megváltoztatását és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[30] Terhelt2 II. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen a védője által előadottakhoz csatlakozva úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta. Kifejtette, hogy az okozott vagyoni hátrány megtérítése részben családi összefogással, részben kölcsönök felvételével történt. Terhelt2 II. r. vádlott is hivatkozott az eljárás elhúzódására, valamint arra, hogy mind a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeket megelőzően, mind az eljárás során törvénytisztelő életmódot folytatott, vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult, rendezett családi körülmények között él, feleségével közösen nevelik három kiskorú gyermeküket. Terhelt2 II. r. vádlott az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[31] Az ítéltábla kizárólag a Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában enyhítés érdekében, illetve az I., II., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a vagyonekbezés mellőzése érdekében bejelentett fellebbezéseket ítélte alaposnak.

[32] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1), (2), (9) és (10) bekezdései alapján eljárva a törvényszék ítéletének Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző eljárással együtt felülvizsgálta és azt állapította meg, hogy a törvényszék eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezné. Eljárási szabályt sértett azonban a törvényszék, amikor a Terhelt1 I. r. vádlott védője által becsatolt magánszakértő által készített szakvéleményt az I. r. vádlott védőjének észrevétele helyett szakértői véleménynek tekintette annak ellenére, hogy a magánszakértői vélemény elkészítésére nem a Be. 190. § (2)-(4) bekezdéseiben meghatározottak szerint került sor. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróságnak a Be. 198. § (1) bekezdésére figyelemmel a szakvéleményt Terhelt1 I. r. vádlott védője észrevételeként kellett volna értékelnie. Ez az eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem volt kihatással, így az ítéltábla csupán ennek megállapítására szorítkozott.

[33] A törvényszék eleget tett a tényállás felderítési feladatának, és a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre nézve a szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a védelem által előterjesztett további bizonyítási indítványokat elutasította, az elutasítás indokait helyesen adta meg, azokkal az ítéltábla is egyetértett.

[34] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, s a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között

végzi el. Kizárólag az képezi az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének a korlátját, hogy ezen tevékenységnek minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie.

[35] A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége alapvetően megfelelt ezeknek a kritériumoknak, hiszen szüksézávan bár, de a szükséges mértékben foglalkozott az egymással ellentétes bizonyítékokkal, és megfelelő indokát adta annak, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak tagadó tartalmú vallomásait elvetve, a tényállást miért terhelt6 r. vádlott önmagára nézve is terhelő, feltáró jellegű beismerő vallomásra, valamint a rendelkezésre álló tanúvallomásokra, és egyéb okirati bizonyítékokra alapította. Ezért a tényállást támadó, és ezen keresztül a vádlottak részbeni, vagy teljes felmentését célzó, azonban lényegüket tekintve a bizonyítékok mérlegelését támadó fellebbezések eredményre nem vezethetnek, hiszen megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő mérlegelésére.

[36] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyiratok adataira figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének a vádiratra történő utalását, Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét és tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[37] - A [4] bekezdésben Terhelt5 helyesen VI. r. vádlott.

[38] - A [10] bekezdést akként helyesbítette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott élettársa nevének írásmódja név, az I. r. vádlott három kiskorú gyermekének tartásáról gondoskodik. Ezen bekezdést kiegészítette azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kardiológiai megbetegedésben szenved.

[39] - A [11] bekezdésből mellőzte azt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott vagyontalan, és ezen bekezdést kiegészítette azzal, hogy a II. r. vádlott jelenleg is tulajdonosa a kft-nek.

[40] - Az ítélet [13] bekezdését kiegészítette azzal, hogy Terhelt3 IV. r. vádlottat utóbb a Szegedi Törvényszék a 2019. december 4. napján kelt és ugyanezen a napon jogerős 6.B.1085/2019/98. számú ítéletével a 2015-2016. években elkövetett költségvetési csalás büntette miatt 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte.

[41] - Az ítéletben első alkalommal a [18] bekezdésben említett gazdasági társaság nevének írásmódja helyesen: kft5 (rövidített elnevezése: kft).

[42] – Az ítélet [18] bekezdését kiegészítette azzal, hogy a kft 2014. március 3. napjáig végelszámolás hatálya alatt, ezt követően 2018. január 2. napjáig felszámolás hatálya alatt állt, amely a cég fennmaradásával fejeződött be. A kft székhelye jelenleg kft. székhelye neve, cégjegyzékszám: cégjegyzékszám1

[43] - Az ítélet [19] bekezdését akként helyesbítette, hogy a társaság neve helyesen: kft6, ezen bekezdést kiegészítette azzal, hogy a társaság kényszertörlesztés folytán 2015. október 22. napján jogutód nélkül megszűnt és a cégnyilvántartásból törlésre került.

[44] Az ítélet [20] bekezdés 6. sorában említett domain név írásmódja helyesen Email3, a 8. sorban említett domain név írásmódja helyesen Email4.

[45] - Az első alkalommal az ítélet [22] bekezdésében hivatkozott társaság rövidített elnevezése kft3, továbbá a [22] bekezdést kiegészítette azzal, hogy az kft3 2015. június 30. napján jogutód nélkül megszűnt, a cégnyilvántartásból törlésre került.

[46] - Az első alkalommal az ítélet [23] bekezdésében hivatkozott gazdasági társaság nevének írásmódja helyesen: kft7 (rövidített elnevezése: kft2).

[47] Az ítélet [23] bekezdését kiegészítette azzal, hogy az kft8 2014. május 21. napján felszámolással megszűnt és a cégnyilvántartásból törlésre került.

[48] A tényállás [24] bekezdésében meghatározott gazdasági társaság nevének írásmódja helyesen: kft9 (rövidített elnevezése: kft4.).

[49] A [24] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a kft4. felszámolást követően 2013. szeptember 26. napján jogutód nélkül megszűnt és a cégnyilvántartásból törlésre került.

[50] A [45] bekezdést akként helyesbítette, hogy a kft vonatkozásában összesen 14.625.000.-Ft erejéig nem került sor adókülönbözlet megállapítására. A büntetőeljárás során nem volt megállapítható ezen összegből Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r. és Terhelt4 V. r. vádlott gazdagodásának mértéke.

[51] Terhelt5 VI. r. vádlott a bűncselekménnyel összefüggésben 1.800.000.-Ft-tal gazdagodott.

[52] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a kft vonatkozásában okozott adóhiány teljes összegét megtérítették, személyenként 126.262.500.-Ft megfizetésével.

[53] Terhelt3 IV. r. vádlott az okozott vagyoni hátrányból 4.956.250.-Ft-ot megtérített.

[54] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a törvényszék által Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában megállapított tényállás a felülbírálat alapját képezte.

[55] Az elsőfokú bíróság a megalapozott és a felülbírálat alapját képező tényállás alapján okszerűen következtetett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak bűnösségére, és az általuk elkövetett bűncselekmények minősítése is a törvénynek megfelelő volt.

[56] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2. §-a alapján vizsgálta, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában az elkövetéskori, avagy az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény tartalmaz enyhébb rendelkezéseket. Ez alapján helyesen állapította meg, hogy a felülbírálattal érintett vádlottak esetében az elkövetéskori büntetőtörvény alkalmazásának van helye. A törvényszék ezzel kapcsolatban kifejtett indokolása azonban több ponton helyesbítésre szorult.

[57] A másodfokú bíróság az ítélet [91] bekezdését akként helyesbítette, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) alapján Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottal szemben helyesen 5 évtől 12 évet el nem érő, míg Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben helyesen 5 évtől 14 évet el nem érő szabadságvesztés büntetés kiszabásának lenne helye. Terhelt4 V. r. vádlott esetében a cselekmény elkövetése idején hatályban volt büntetőtörvény alapján alkalmazandó büntetési tételkeret 2 évtől 12 évet el nem érő szabadságvesztés.

[58] A [92] bekezdésben kifejtett okfejtésből mellőzi az ítéltábla a középértékre történő utalást, figyelemmel arra, hogy ezen rendelkezés 2010. július 23. napjától hatályos, így az eljárás tárgyát képező cselekmények elkövetésének időpontjában is alkalmazandó volt.

[59] Az 1978. évi IV. törvény 2. §-a szerinti vizsgálatot a másodfokú bíróság is elvégezte, és ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett jogszabályváltozás folytán sem eredményez az új büntetőtörvény enyhébb elbírálást a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában.

[60] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az 1/1999. BJE-ben kifejtetteknek megfelelően megvizsgálta, hogy az adócsalás büntettét kitöltő keretjogszabályokban a cselekmények elkövetése óta bekövetkezett változás érintette-e a büntetőjogi védelem fennálltát, és ezzel kapcsolatban helytálló következtetésre jutott. Az ezzel összefüggésben kifejtetteket az ítéltábla – osztva ebben a körben a fellebbviteli főügyészség álláspontját – csupán annyival egészítette ki, hogy az adóbevallások határidejével kapcsolatban a 2003. évi XCII. törvény 1. számú melléklet I.B), 1.a) és 3.a) pontjai azonos rendelkezést tartalmaznak, mint a 2017. évi CL. törvény 2. számú mellékletének B.I.1. és 3.I. pontjai.

[61] Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása kiegészítésre szorul a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény több rendelkezésével, figyelemmel a vád tárgyát képező bűncselekményekre, valamint a bírói gyakorlatra történő utalásra, hiszen a Be. 561. § (3) bekezdés g) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolásának azokat az indokokat kell tartalmaznia, amelyek miatt a bíróság - a 649. § (1) és (2) bekezdésében

meghatározott, felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló kérdésben - eltért a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ide nem értve a jogegységi határozatot. Amennyiben tehát a bíróság a bírói gyakorlatnak megfelelően minősít valamilyen bűncselekményt, úgy nem feltétlenül szükséges az ezzel kapcsolatos bírói gyakorlat ítéletben történő megjelenítése.

[62] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott átiratában, az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette a fellebbezéssel érintett vádlottak által elkövetett bűncselekményeket, azonban Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottak esetében a bűncselekmények megnevezése nem a 61. számú BKv. 2. d) pontjának megfelelően történt, azért az ítéltábla ezt helyesbítette.

[63] A fellebbviteli főügyészség helyesen mutatott rá arra is, hogy az elsőfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 138/A. § tekintetében elmulasztotta az adócsalás büntette vonatkozásában a minősítést megalapozó elkövetési értékeket meghatározó pontokra történő utalást. Erre figyelemmel az ítéltábla pótolta az 1978. évi IV. törvény 138/A. §-t illetően a c) és d) pontokra történő hivatkozást azzal, hogy bár a fellebbviteli főügyészség a b) pontra történő utalást is szükségesnek tartotta, azonban az a fellebbezéssel nem érintett VII. r. vádlottra vonatkozott, így e tekintetben az ítéltáblának nem volt lehetősége a jogszabályi indokolás kiegészítésére.

[64] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, a másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte enyhítő körülményként Terhelt1 I. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak esetében a büntetlen előéletet, hiszen a bűncselekményeket gazdasági társaságok ügyvezetőjeként követték el, amelynek törvényi feltétele volt a büntetlen előélet. A cselekmény elkövetésekor hatályban volt, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 23. § (1) bekezdése szerint ugyanis az nem lehetett gazdasági társaság ügyvezetője, akit jogerősen szabadságvesztésre ítélték, ebből következően nem a büntetlen előélet volt a törvényi feltétele annak, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak ügyvezetői posztot betölthessenek, ezért a büntetlen előéletet esetükben is helyesen értékelte enyhítő körülményként az elsőfokú bíróság.

[65] Az ítéltábla a törvényszék által Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában értékelt bűnösségi körülményeket – részben az elsőfokú ítélet meghozatala után történt vagyoni hátrány megtérítésére figyelemmel – a következők szerint kiegészítette, helyesbítette. Terhelt1 I. r. vádlott esetében azt vette enyhítő körülményként figyelembe, hogy három kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodik, míg vonatkozásában további enyhítő körülményként értékelte igazolt betegségét.

[66] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan a teljes vagyoni hátrány megtérítését, Terhelt3 IV. r. vádlott esetében a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány részleges megtérítését, míg kisebb súllyal enyhítő körülményként értékelte Terhelt5 VI. r. és Terhelt4 V. r. vádlottak esetében a vagyoni hátrány megtérültét. További

enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlott esetében, hogy a cselekmény elkövetését megbánták.

[67] Mellőzte a másodfokú bíróság az adócsalási cselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését, hiszen a bűncselekmény elkövetésének időpontjára vonatkozó, azt alátámasztó adat nem áll rendelkezésre, a Szegedi Törvényszék Büntető Kollégiumának 2017. évben hozott ezzel kapcsolatos véleménye pedig nem alapozza meg a 2009-2011. években elkövetett cselekmények tekintetében ennek megállapítását.

[68] Mellőzte továbbá az ítéltábla a felülbírálattal érintett vádlottak esetében az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy a cselekményt a minősítést megalapozó értékhatárt lényegesen meghaladó adóhiányt okozva követték el, figyelemmel arra, hogy az irányadó tényállás szerint ezen vagyoni hátrányhoz kapcsolódó adóhiány a minősítést megalapozó különösen nagy vagyoni hátrány tartományának a közepén található.

[69] Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a büntetési célok eléréséhez Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak esetében szükséges a szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ugyanakkor figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt további – egy évet meghaladó – időmúlásra, valamint különös tekintettel arra a körülményre, hogy az I. tényállási pontban írt vagyoni hátrány teljes egészében, míg a II. tényállási pontban írt vagyoni hátrány túlnyomórészt megtérült, az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r., valamint Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyos, ezért azokat a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

[70] A már hivatkozott körülményekre és a cselekményben betöltött szerepükre is figyelemmel az ítéltábla Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak esetében a büntetés kiszabása során az 1978. évi IV. törvény 87. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pontját alkalmazta. Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság a vagyoni hátrány túlnyomó részének megtérítésére és a rendkívüli időmúlásra tekintettel úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek, ezért a velük szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtását a rendelkező részben írtak szerint próbaidőre felfüggesztette, a közügyektől eltiltás kiszabását pedig mellőzte.

[71] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott vonatkozásában a büntetési célok a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek, a vele szemben alkalmazott próbaidő tartama is arányos volt, annak enyhítését az ítéltábla nem tartotta indokoltnak.

[72] A törvényszék helyesen járt el, amikor hivatalból vizsgálta, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott érdemes-e az előzetes mentesítésre és az ezzel kapcsolatban kifejtettekkel az ítéltábla egyetértett. A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt1 I. r.,

Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r. és Terhelt4 V. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra figyelemmel. Ennek során azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r. és Terhelt4 V. r. vádlott az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére figyelemmel a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes mentesítésre nem érdemesek.

[73] A törvénynek megfelelően alkalmazott a törvényszék a bűncselekményeket gazdasági társaság ügyvezetőjeként elkövető Terhelt1 I. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottal szemben foglalkozástól eltiltást, amelynek tartamát mindhárom vádlott esetében arányosan állapította meg, ezért sem a foglalkozástól eltiltás mellőzését, sem azok enyhítését nem ítélte indokoltnak a másodfokú bíróság.

[74] Úgyszintén törvényesen szabott ki az elsőfokú bíróság pénzbüntetést a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben, az általa kiszabott pénzbüntetések napi tételének száma az ezzel érintett vádlottak cselekvőségéhez igazodóan a belső arányosság szabályainak megfelelő volt, és nem tévedett akkor sem, amikor a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a pénzbüntetés egy napi tételének összegét azonosan 2.500.-Ft-ban állapította meg. Ezzel kapcsolatban azonban a másodfokú bíróság az ítélet indokolását kiegészítette azzal, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak működő cégben tulajdonosok, míg Terhelt3 IV. r. vádlott az ítéletben megállapított törlesztőrészletekre figyelemmel nyilvánvalóan az eljárás során megjelölt és így az ítélet személyi részében feltüntetetthez képest magasabb összjövedelemmel rendelkezik. Az indokolás ezirányú kiegészítésével immáron helyes a pénzbüntetés egy napi tétele összegének azonos összegben való megállapítása.

[75] Tévesen járt el azonban a törvényszék, amikor feltehetően abból kiindulva, hogy az általa megállapított tényállásból fakadó helyes számítás szerint 14.625.000.-Ft erejéig nem került sor adókülönbözet megállapítására a kft vonatkozásában, a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben azonosan, személyenként 2.089.285.-Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el. Az irányadó tényállás ugyanis nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a kft által okozott adóbevétel-kiesés teljes összegében a fellebbezéssel érintett vádlottakhoz került volna, ekként az elsőfokú bíróság tényállási alap nélkül rendelkezett az ilyen összegű vagyonek Kobzásról, hiszen az elsőfokú bíróságnak az általa megállapított tényálláshoz képest a kft-vel szemben kellett volna 14.625.000.-Ft-ra nézve vagyonek Kobzást elrendelnie. Tekintettel azonban arra, hogy a fellebbezési eljárás során Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a kft-vel kapcsolatos vagyoni hátrány teljes összegét megtérítették, így már a kft-vel szemben sincs helye a vagyonek Kobzás alkalmazásának.

[76] Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r. és Terhelt4 V. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzást mellőzte. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy Terhelt5 VI. r. vádlott esetében pontosan megállapítható volt, hogy milyen összeggel gazdagodott a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban – 1.800.000.-Ft, ítélet [52] bekezdés – az ítéltábla esetében a vagyonek Kobzás összegét ezen összegre leszállította. A vagyonek Kobzással kapcsolatban észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék szükségtelenül hivatkozott az 1978. évi IV. törvény 77/C. (1) bekezdés a) pontjára, hiszen a bűncselekménnyel összefüggésben az érintett gazdasági társaságok, illetve a vádlottak pénzzel gazdagodtak, nem más jellegű vagyonnal. Ezért a másodfokú bíróság a 1978. évi IV. törvény 77/C. (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást Terhelt5 VI. r. vádlott esetében mellőzte.

[77] Az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a bűnügyi költség viseléséről, hiszen annak ellenére, hogy 23.000.-Ft bűnügyi költség merült fel a nyomozati eljárás során Terhelt1 I. r. vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben, a törvényszék a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések ellenére elmulasztotta ezen összeg megfizetésére külön kötelezni Terhelt1 I. r. vádlottat, és ezen összeg vonatkozásában is egyetemleges fizetési kötelezettséget állapított meg. Erre figyelemmel az ítéltábla kötelezte az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségéből Terhelt1 I. r. vádlottat 23.000.-Ft önálló megfizetésére, míg Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összegét 1.783.551.-Ft-ra leszállította.

[78] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott, az elsőfokú bíróság elmulasztotta a nyomozás során Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt készpénzről való rendelkezést, ezért az ítéltábla a II. r. vádlottól lefoglalt készpénz lefoglalást megszüntette a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján, és azt Terhelt2 II. r. vádlottnak kiadni rendelte a Be. 321. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy azt a Be. 323. § (1) bekezdésére figyelemmel a vele szemben megállapított pénzbüntetés és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[79] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában hozott egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek voltak.

[80] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla kizárólag a Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottak vonatkozásában enyhítés érdekében, illetve az I., II., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a vagyonekbevételek mellőzése érdekében bejelentett fellebbezéseket ítélte alaposnak, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, mivel az elsőfokú ítélet pontatlanul tartalmazta megállapította Terhelt1 I. r. vádlott születésének helyét és Terhelt3 IV. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát. A másodfokú bíróság a már kifejtettek figyelemmel a Terhelt2 II. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények megnevezését helyesbítette.

[81] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett terhelt6 r. és terhelt7 r. vádlottak vonatkozásában is téves rendelkezést hozott a vagyonekbevételek, valamint az egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegét illetően, az ítéltábla felhívta az elsőfokú bíróságot az egyszerűsített felülvizsgálat lefolytatására.

[82] Mivel a törvényszék elmulasztotta a terhelt6 r. vádlottól lefoglalt pénzügyi eszközről való rendelkezést is, az elsőfokú bíróságot egyszerűsített felülvizsgálat lefolytatására hívta fel a másodfokú bíróság e tekintetben is.

[83] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Szeged, 2021. június 10.

Dr. Hegedűs István

Dr. Nagy Erzsébet

Dr. Mezőlaki Erik

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.487/2020/29.[NE[Í1] számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 4.B.917/2015/191. számú ítéletének Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 IV. r., Terhelt4 V. r. és Terhelt5 VI. r. vádlottakra vonatkozó része a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. június 10.

Dr. Hegedűs István

a tanács elnöke